

Jeg forstår, at Dansk Folkeparti ikke har format til at komme herop og sige undskyld for det, de har gjort, men sagen går videre. Dokumentationen ligger klar, og så er jeg spændt på at se, om de enkelte Venstrefolk, som jeg så føle sig fristet til at holde med Dansk Folkeparti, også synes, det er i orden, når man har set dokumentation. Har vi nået et punkt i det her parlament, hvor man synes, løgner er en legal del af den politiske debat? Det tror jeg Venstre skal bruge et helt langt, godt gruppemøde til at diskutere.

Kl. 22:04

Formanden:

Tak til hr. Villy Søvnald. Så fortsætter vi debatten om statsministerens åbningstale, og fru Line Barfod får ordet. Værsgo.

Kl. 22:04

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo en ret voldsom værdidebat i dag, og det er vel udtryk for, at der også er voldsomt brug for at få diskuteret værdier.

Jeg vil gerne starte med at understrege – for at ingen skal være i tvivl – at Enhedslisten har den holdning, at der skal være ytringsfrihed i Danmark, og at der skal være demonstrationsfrihed. Det er fuldstændig grundlæggende for at kunne have demokrati, at man ikke chikanerer andre. Det mener vi ikke er i orden. Vi mener, det er væsentligt, at vi får lært vores unge, at man, hvis man oplever, at nogle er mobbere og i høj grad mobber andre mennesker, så skal prøve at finde andre metoder til at lære dem at holde op med at mobbe end at begynde at mobbe dem. Vi tror ikke på, at man får mobbere til at holde op ved at mobbe dem. Derimod tror vi, at det at give kærlighed og omsorg og det at indrette samfundet efter nogle helt andre værdier end dem, der gælder i øjeblikket, kan være med til at stoppe mobning og kan være med til at stoppe, at man chikanerer andre.

Vi har også i høj grad diskuteret værdier i dag i forhold til asylbørn. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan have en værdi om, at et system og nogle stive regler er så vigtige at holde fast i, at det er vigtigere, end at nogle børn bliver syge af at sidde alt, alt for længe i nogle asylcentre og ikke få lov til at komme ud og få et lidt mere normalt liv sammen med andre børn. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. For mig er det en værdi, som absolut ikke burde være det, som vores samfund var bygget på.

Vi har også snakket om demokrativærdier i dag, men det er mærkeligt, for når man hører debatten om demokrati, så indgår demokrati i hverdagen overhovedet ikke hos de borgerlige partier. Demokratiet på arbejdspladsen, demokratiet på skolerne og på uddannelsesstederne er ikke en del af det demokrati, man taler om. Man taler kun om demokrati som noget, der skal undervises i.

Vi tror på, at vi, hvis vi skal udvikle Danmark, også skal udvikle demokratiet. Så skal folk have medindflydelse på deres egen arbejdsplads. Det tror vi også kan være med til at udvikle en helt anden kreativitet end den, vi ser i dag. De forsøg, man har lavet indimellem, med at lade de ansatte selv tilrettelægge vagtplaner og have indflydelse på, hvordan arbejdet skal tilrettelægges, har betydning, at man har gjort det langt bedre, end når der sidder nogle ledere langt væk og skal tilrettelægge det.

Når man lader elever og studerende få medindflydelse, lader lærerne få medindflydelse, og lader de øvrige ansatte på skoler og uddannelsessteder få medindflydelse og være med til reelt at bestemme, hvad der skal ske der, hvor de har deres hverdag, så udvikles der noget. Så kommer man med en masse ideer, og så kommer man med ændringer, fordi man kender den hverdag, som man så er med til at ændre. Der sker noget helt andet, end hvis nogen sidder langt væk og centralt fastsætter regler og fortæller ned i detaljer, hvordan alting skal styres.

Derfor tror vi på, at det at have et demokrati som en afgørende værdi og et afgørende grundlag, det at udvikle demokratiet til at komme ud i hverdagen også kan være med til at betyde, at vi får et helt andet samfund.

Vi tror også på demokrati i forhold til folkeafstemninger. Vi tror på, at når befolkningen får lov til at deltage i afgørelsen af store og afgørende spørgsmål som f.eks., hvorvidt vi skal have den nye traktat i EU, altså hvorvidt vi skal gå fra at have ret til at sige nej på nogle områder, til at vi kan blive tromlet ned af et flertal, og befolkningen altså kan være med til at træffe beslutning om det, så er det også med til at udvikle demokratiet, så folk tror på, at demokratiet findes, frem for at flere og flere risikerer at få den opfattelse, at demokratiet er under afvikling, og at de ikke får lov til at være med til at bestemme i så afgørende et spørgsmål som det om, hvorvidt Danmark skal opgive sin suverænitæt på en række områder.